

સુપાસનાહચરિયંની હસ્તલિખિત પોથીમાંનાં રં ગી ન ચિ ત્રો

મુનીશ્રી પુણ્યવિજયજી

શ્રી લક્ષ્મણગણિવિરચિત પ્રાકૃત સુપાસનાહચરિયંની હસ્તલિખિત પ્રાચીન પ્રતિમાંથી પસંદ કરીને છ સુંદરતમ ચિત્રો આ સ્મારક ગ્રંથમાં આપવામાં આવ્યાં છે. આ પ્રતિ, પાટણના “શ્રીહેમચન્દ્રાચાર્ય જૈન જ્ઞાનમંદિર”માં લાંબા તપાગચ્છીય જૈન સંઘની સન્મતિથી મૂકાયેલા ‘તપાગચ્છીય જૈન જ્ઞાનસંગર’ની છે. આ આખી પોથીમાં શ્રી સુપાર્શ્વનાથચરિત્રમાંના વિવિધ પ્રસંગોને દર્શાવતાં બધાં મળીને ૩૭ ચિત્રો છે, જે પૈકી ૩૧થી ૩૬ સુધીનાં ચિત્રો પ્રતિના માર્જનને બાદ કરીને આખા પાનામાં આલેખાયેલાં છે અને બાકીનાં ચિત્રો પાનાના અર્ધાં કે ત્રીજા ભાગમાં આલેખાયેલાં છે. દરેક ચિત્રની બાજુમાં ચિત્રનો ક્રમાંક અને તેનો પરિચય આપવામાં આવ્યો છે, જેનો ક્રમવાર ઉતારો આ ચિત્રપરિચયમાં આપવામાં આવશે. પ્રતિમાંનાં ૨૦, ૪૩ અને ૬૩ર એ ત્રણ પાનાં ખોવાઈ જવાને કારણે કે જુદાં થઈ જવાને કારણે નવાં લખાયેલાં છે અને તેમાં ચિત્રો પણ આલેખવામાં આવ્યાં છે, જે મૂળ ચિત્રકળાને પહોંચી શકતાં નથી. આ કારણસર પ્રતિમાં ક્રમાંક ૨-૩-૧૫-૧૬ અને ૩૧ એમ પાંચ ચિત્રો નવીન છે, બ્યારે બાકીનાં બધાં જ ચિત્રો પ્રાચીન અને બરાબર સુવ્યવસ્થિત રીતે સચવાયેલાં છે. આખી પ્રતિ લગભગ જુદાંદશાએ પહોંચવા છતાં તે આજ સુધી જે રીતે સચવાયેલી છે એ રીતે સચવાશે તો હજુ પણ ખીજી બે-ચાર સદીઓ સુધી પ્રતિને કે ચિત્રોને આંચ આવે તેમ નથી.

આ પ્રતિનો નંબર ૧૫૦૬૯ છે અને તેની પત્રસંખ્યા ૪૪૩ છે. પ્રતિની લંબાઈ-પહોળાઈ ૧૧૧ x ૪૧૧ ઇંચિની છે. પાનાની દરેક બાજુ પર બાર લીટીઓ અને દરેક લીટીમાં ૩૨થી ૩૮ અક્ષરો લખેલા છે. પ્રતિની લિપિ સુંદર અને સચિત્ર સુંદર પોથીમાં શોભે તેવી છે. પ્રતિ વિક્રમ સંવત ૧૪૭૯-૮૦માં લખાયેલી છે. તેના અંતમાં નીચે પ્રમાણે લેખનસમયાદિને સચવતી પુષ્ટિપત્ર છે :

સંવત્ ૧૪૮૦ વર્ષે । શાકે ૧૩૪૫ પ્રવર્તમાને । જ્યેષ્ઠ વદિ ૧૦ શુક્રે વવકરણે । મેદપાટદેશે । દેવ-કુલવાટકે । રાજાધિરાજરાણામોકલવિજયરાજ્યે । શ્રીમદ્બૃહદ્રચ્છે । મહાહરીય મહારક શ્રીહરિમદ્રસૂરિપરિવારભૂષણ પંભાવચંદ્રસ્ય શિષ્યલેશેન । મુનિ । હીરાણંદેન લિલિખિરે ।

નંદે મુનૌ યુગે ચંદ્રે ૧૪૭૯ જ્યેષ્ઠમાસે સિતેતરે ।

દશમ્યાં લેખયામાસ શુભાય ગ્રન્થપુસ્તકમ્ ॥ ૧ ॥

નંદ-મુનિ-વેદ-ચંદ્રે વર્ષે શ્રીવિક્રમસ્ય જ્યેષ્ઠશિતે ।

અલ્પિત્ સુપાર્શ્વચરિતં હીરાણંદો મુનીંદ્રોડયમ્ ॥ ૨ ॥

આ પુષ્ટિપત્રમાં એટલું જણાવવામાં આવ્યું છે કે વિ. સં. ૧૪૭૯માં મેદપાટ-મેવાડ દેશના દેવકુલવાટક—દેલવાડામાં રાણા શ્રીમોકલના રાજ્યમાં બૃહદ્ગચ્છાંતર્ગત મહાહરીય આચાર્યશ્રી હરિભદ્રસૂરિના શિષ્ય ભાવચંદ્રના શિષ્ય હીરાણંદે આ પ્રતિ લખી છે.



चित्र नं. २. सोमा राजकुमारी साथे भगवाननुं पाणिग्रहण.

← चित्र नं. १. वासभवतमां पृथ्वीमाता साथे भगवान् श्रीसुपार्श्वनाथ.



चित्र नं. ३. सहस्राव्रत उद्यानमां भगवाननी दीक्षा.



चित्र ५. श्रीसुपार्श्वनाथ भगवाननी मोक्षप्राप्ति.

પ્રતિની પુષ્પકામાં એ જણાવવામાં નથી આવ્યું કે પ્રતિમાંનાં ચિત્રો હીરાણુંમુનિએ પોતે આલેખેલાં છે કે કોઈ નિષ્ણાત ચિત્રકારે આલેખેલાં છે. સંભવતઃ હીરાણુંદનાં આલેખેલાં ચિત્રો નહિ હોય. છતાં એ પ્રશ્ન સામાન્ય રીતે અણઉકેલ્યો જ ગણાય.

ચિત્રોની લંબાઈ-પહોળાઈ વધારેમાં વધારે ૮૧×૪૧૧ ઇંચની છે અને ઓછામાં ઓછી ૩૧×૪૧૧ ઇંચ છે. મોટા ભાગનાં ચિત્રો ૩૧×૪૧૧ ઇંચનાં છે. કોઈ કોઈ ચિત્ર ૪૧૧×૪૧૧ ઇંચનાં પણ છે. ચિત્રોમાં લાલ, લીલો, પીળો, આસમાની, ગુલાબી, કાળો, સફેદ, સોનેરી અને રૂપેરી એમ નવ રંગનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે. રંગોની બનાવટ અને મિશ્રણો અતિશ્રેષ્ઠ હોઈ પ્રતિ પ્રાચીન અને તે સાથે જુદાં થવા છતાં રંગોની ઝમક અને તેનું સૌષ્ઠ્ય આજે પણ આંખને આકર્ષે છે. આપણે ત્યાં પ્રાચીન કાળથી ધણા ધણા રંગોનું નિર્માણ અને તેનો ઉપયોગ થતો હતો, જેનું ભાન આપણને પ્રાચીન ગ્રંથોમાંનાં ચિત્રો અને પ્રાચીન ચિત્રપદ્ધિકાઓના દર્શનથી થાય છે. આ રંગો મુખ્યત્વે વનસ્પતિ, માટી અને ધાતુઓમાંથી બનતા હતા. જેને લગતા ધણા ધણા ઉલ્લેખો આપણને પ્રાચીન ગ્રંથોમાં અને ખાસ કરીને વિષ્ણુર્ણ પ્રાચીન પાનાંઓમાંથી મળી આવે છે. આવા કેટલાક ઉલ્લેખોની નોંધ મેં ભાઈ સારાભાઈ નવાબ સંપાદિત “ચિત્રકલ્પદ્રુમ”માંના મારા “ભારતીય જૈન શ્રમણસંસ્કૃતિ અને જૈન લેખનકળા” નામના અતિવિસ્તૃત લેખમાં આપી છે. તે પછી આને લગતા બીજા કેટલાય ઉલ્લેખો મળી આવ્યા છે. આથી ચિત્રકળા આદિ માટે ઉપયોગી રંગો બનાવવાની કુશળતા આપણે ત્યાં કેટલી અને કેવી હતી તેનો આપણને ખ્યાલ આવી શકે છે.

પ્રાચીન ચિત્રકળાના નિર્માણ સામે આજની કેટલીક વિધવિધ માન્યતા, કલ્પના અને તર્કો-આલેખો હોવા છતાં આ ચિત્રોના નિર્માણમાં એક વિશિષ્ટ પરંપરા હતી, એમાં તો જરાય શંકાને સ્થાન નથી. એ નિર્માણ પાછળના કેટલાક ખ્યાલો વીસરાઈ જવાને લીધે એ ટીકાર્પદ બને, એ કોઈ ખાસ વસ્તુ ન ગણાય. એટલે પ્રસ્તુત ચિત્રોનું નિરીક્ષણ કરનારે અમુક વિશિષ્ટ દૃષ્ટિએ તેનું અવલોકન કરવું જોઈએ. આ ચિત્રો આપણા પ્રાચીન રીતરિવાજો, સંસ્કૃતિ, વેષ-વિભૂષા આદિ અનેક બાબતો ઉપર વિશિષ્ટ પ્રકાશ પાડે છે, એ એક ખાસ ધ્યાનમાં રાખવા જેવી વસ્તુ છે. આટલું ટૂંકમાં જણાવ્યા પછી હવે પ્રતિમાં જે ક્રમે ચિત્રો અને તેનો પરિચય નોંધાયેલો છે તેનો ઉતારો આ નીચે આપવામાં આવે છે :

પત્ર-પૃષ્ઠ	ચિત્રાંક	ચિત્રપરિચય
૧-૨	૧.	શ્રીસુપાર્શ્વજિન:
૨-૧	૨.	શ્રીસરસ્વતી દેવી
૨-૨	૩.	ગુરુમૂર્તિ
૨૨-૨	૪.	પ્રથમ ભવ । મધ્યમઊવરિમ ઝિલ્લેકે મોગ્ય
૨૫-૧	૫.	માદ્રપદ બહુલાષ્ટમી સુમિનાનિ પચ્યતિ
૨૫-૨	૬.	ગજાદિ ચતુર્દશ સુમિનાનિ ૧૪
૨૭-૧	૭.	રાજા શ્રીસુપરહદ । રાજાગ્રે સુપિનાનિ કથયતિ રાજી ।
૨૮-૧	૮.	ચારણમુનિ સુપ્નફલે વિચારયતિ । રાજા સુપરહદ સુગતિ ।

પત્ર-પૃષ્ઠ	ચિત્રાંક	ચિત્રપરિચય
૨૯-૧	૯.	રાજા શ્રીદાનં દદંતિ સ્વપ્નપાઠકાનામ્
૩૧-૧	૧૦.	રાણી પુહમિદેવી પ્રસૂતા જ્યેષ્ઠ ઉજ્જ્વલા દ્વાદશી । સુપાર્શ્વજન્મ
૩૮-૧	૧૧.	સુરગિરૌ દ્વંદ્ર સ્નાત્રં કરોતિ
૩૮-૧	૧૨.	સુરા સ્નાત્રવેલાં નાનાશબ્દેન વાચતં કુરુતે
૪૨-૨	૧૩.	રાણી વાસભવળ
૪૨-૨	૧૪.	રાજા શ્રીસુપદૃઢ પુત્રદંસળ કરનાથે આગત
૪૩-૨	૧૫.	...
૪૩-૨	૧૬.	...
૫૦-૨	૧૭.	શ્રીસુપાર્શ્વ પાણિગ્રહણ માર્યા સોમા સહિત
૫૨-૨	૧૮.	રાજા શ્રીસુપાર્શ્વ સૂર્યમંડલં અસિતં પશ્યતિ પ્રતિબુદ્ધ
૬૦-૧	૧૯.	સહસાંત્રવળે દીક્ષાં ગૃહ્ણતિ જગન્નાથ જ્યેષ્ઠ શુદિ ૧૩
૬૨-૧	૨૦.	જગન્નાથુ પરમાત્રં પારયતિ । મહિંદુ પારાયતિ । મહિંદગૃહે સુવર્ણ રત્ન વૃષ્ટિ । દેવ મહોત્સવ
૬૪-૨	૨૧.	કેવલજ્ઞાનં ઉત્પન્નં સિરીસ વૃક્ષતલે ફાગુ વ ૬
૬૪-૨	૨૨.	સમોસરણ
૬૮-૧	૨૩.	સમવસરણ । અશોક વંત્યવૃક્ષ ધનુ ક ૨૪૦૦ । સોમા નામા માર્યા પુત્રસહિતા વંદનાયાગતા
૬૯-૧	૨૪.	શ્રીસુપાર્શ્વજિન સમવસરણ । વિરુદ્ધ જીવ દેસગા શ્રુણ્વંતિ
૭૩-૧	૨૫.	સોમા નામ પત્નીં દીક્ષા દીયતે । પડત્તિનીપદે સ્થાપિતા । અનેક ભવ્યજના દીક્ષાં ગૃહ્ણન્તિ દેશનાપ્રતિબુદ્ધા
૭૫-૨	૨૬.	શ્રીનંદવદ્ધણપુરાધિપતિ રાજા શ્રીવિજયવર્ધ્ધન પ્રતિબુદ્ધ । દીક્ષા ગૃહીતા ।
૭૬-૧	૨૭.	શ્રીસુપાર્શ્વ દેશનાં કુરુતે । પાદપદ્મભ્રમર રાજા દાન વિરતિ । સમ્યક્ત્વાદિ સાતીચાર દ્વાદશવ્રતાદિ વ્યાખ્યાન
૭૬-૨	૨૮.	કુમુદચંદ્ર ઉપાધ્યાય ચમ્પકમાલં પઠાવયતિ
૧૩૧-૧	૨૯.	કાલિકાદેવી વીસમુજા । મીમકુમરમિત્ર । કાપાલિક રૂપ । મીમકુમરઃ શિલાં ક્ષિપતિ । મીમકુમર રૂપઃ । તત્ર હસ્ત । ચ્ચન્નં ગૃહ્ણતિ । કૃષ્ણમુજારૂઢો આકાશે વ્રજતિ મીમઃ । મહિષારૂઢા દેવી રૂંડમાલહારા



चित्र नं. ४. श्रीसुपार्श्वनाथ स्वामिना प्रथम दिवस गणधरनुं वनमां आगमन अने पर्वदा समक्ष धर्मोपदेश.

પત્ર-પૃષ્ઠ	ચિત્રાંક	ચિત્રપરિચય
૨૬૬-૨	૩૦.	ઉપર —સહકારતલે શ્રુતજ્ઞાનિનં મુનિં કીરી નમસ્કરોતિ નીચે —રિપુમર્દનરાજાગ્રે શુકઃ શુકી સંવાદં કુર્વેતિ
૩૩૨-૨	૩૧.	આલા પાનામાં ચિત્ર છે. ડાબી બાજુ —રાજશ્વરણે શ્મશાનભૂમિકાયાં વેતાલા નમંતિ જમણી બાજુ —વેતાલ ધાવિવિ બંધરૂપા
૩૩૩-૨	૩૨.	આલા પાનામાં ચિત્ર છે. ડાબી બાજુ —રાજા સભાયામુપવિષ્ટઃ । વેતાલશ્ચત્રં ધરતિ જમણી બાજુ —વેતાલા નૃત્યં કુર્વેતિ । એકઃ તુલ્યહસ્તો નૃત્યતિ વૃદ્ધરૂપઃ
૩૮૬-૧	૩૩.	આલા પાનામાં ચિત્ર છે. ડાબી બાજુ —રાજા સભાયાં ઉપવિષ્ટઃ । વિક્રમરાજા જમણી બાજુ —આકાશાત્ સ્વેટક-સ્વદ્ગધારી વેતાલ ઉત્તરિતઃ । વેતાલ યુદ્ધં કરોતિ રાજપુરુષૈઃ સાર્ધમ્
૩૮૭-૧	૩૪.	આલા પાનામાં ચિત્ર છે. ડાબી બાજુ —શંખકુમરઃ વેતાલં પ્રતિ ધાવિતઃ । રાજાનં પ્રતિ વદતિ પાદૌ લગિત્વા જમણી બાજુ —વેતાલરૂપં યુધ્ધમાનમ્ । અત્ર વનમધ્યે સૂર્યઃ સંતિ કેચિત્ । દૃષ્ટાઃ કુમરેણ । બાહુભ્યાં મિલ્યપકં કુર્વેતિ દ્વૌ પુરુષૌ
૪૩૯-૧	૩૫.	વનમધ્યે ગણધરઃ સમાગતઃ । દિગ્ગણધરઃ
૪૪૦-૨	૩૬.	આલા પાનામાં ચિત્ર છે ડાબી બાજુ —શ્રીસુપાર્શ્વજિન શૈલેશીધ્યાનમાશ્રિતઃ સમ્મેતશિલરોપરિ વચમાં —દેવા મૃતકવિમાનમુત્પાટયંતિ । તીર્થંકરસ્ય ઉત્સવ જમણી બાજુ —શ્રીસુપાર્શ્વજિનદેવસ્ય દેવા અંગસંસ્કારં કુર્વેતિ સમ્મેતશૈલોપરિ
૪૪૧-૧	૩૭.	શ્રીસુપાર્શ્વજિના મુક્તિં પ્રાપ્તાઃ

આ ઉતારો સુપાસનાહચરિયંની હસ્તલિખિત પ્રતિમાં ચિત્રોની બાજુમાં જે ચિત્ર-પરિચય આદિ લખેલ છે તેનો અક્ષરશઃ મૂળમાં છે તેવો આપવામાં આવ્યો છે. એ શુદ્ધ સંસ્કૃત ભાષામાં નથી પણ મિશ્રિત ભાષામાં છે. છતાં એ પરિચય સંસ્કૃતપ્રધાન ભાષામાં છે એ સ્પષ્ટ દેખાય છે. પ્રસ્તુત રમારક ગ્રંથમાં ઉપર નોંધેલાં ૩૭ ચિત્રોમાંથી પસંદ કરીને સુંદર ૭ ચિત્રો છાપવામાં આવ્યાં છે.

પ્રથમ ચિત્ર પ્રતિમાં ૧૩મું છે, જેમાં ભગવાન્ શ્રીસુપાર્શ્વનાથની માતા પોતાના પુત્રને લઈને પારણામાં બેઠાં છે અને પુત્રને રમાડી રહ્યાં છે.

ખીજું ચિત્ર પ્રતિમાં ૧૭મું છે, જેમાં સુપાર્શ્વનાથ સોમા નામની રાજકુમારીને પરણી રહ્યા છે એ પ્રસંગનું દર્શન છે. એટલે એમાં ચોરીની અને હસ્તમેળાપનો પ્રસંગ દેખાડવામાં આવ્યો છે.

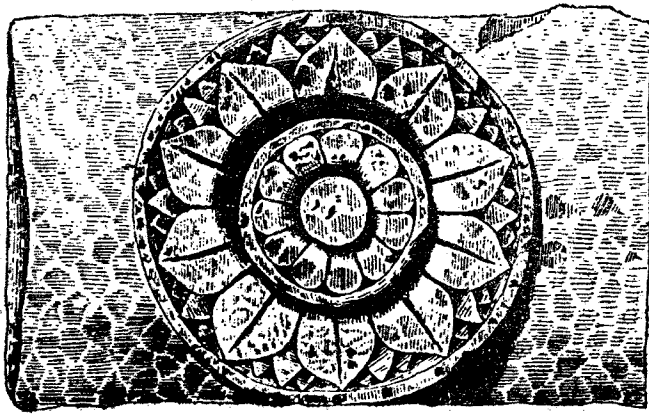
ત્રીજું ચિત્ર પ્રતિમાં ૧૯મું છે, જેમાં ભગવાનના દીક્ષાપ્રસંગનું દર્શન છે. એટલે ભગવાનને કેશલુંચન કરતા બતાવવામાં આવ્યા છે. આ ચિત્રમાં વૃક્ષોને અતિસુંદર રીતે ચીતરવામાં આવ્યાં છે, જેથી ચિત્ર આકર્ષક બને છે.

ચોથું ચિત્ર પ્રતિમાં ૩૫મું છે. એમાં શ્રીસુપાર્શ્વનાથસ્વામીના મુખ્ય પદગણુધર, જેમનું નામ દિનગણુધર છે, તે વનમાં પર્વદા સામે ઉપદેશ કરી રહ્યા છે. આ ચિત્રમાં વૃક્ષોનું સુંદર આલેખન અને રસપૂર્વક ઉપદેશને ઝીલતી પર્વદાનું વિનીત ભાવભર્યું ચિત્ર દોરવામાં આવ્યું છે.

પાંચમું ચિત્ર પ્રતિમાં ૩૬મું છે તે તે ભગવાનના નિર્વાણ-કલ્યાણકને લગતા ઉત્સવાદિના પ્રસંગને લગતું છે. આ ચિત્રને ચિત્રકારે ત્રણ વિભાગમાં આલેખ્યું છે. પ્રથમ વિભાગમાં ભગવાન સમ્મેતશિખર-ગિરિ ઉપર શૈલેશીધ્યાન—અંતિમ સમાધિ લે છે એ દેખાડેલ છે. વચલા ચિત્રમાં ભગવાનના દેહને શિખિકામાં પધરાવી દેવતાઓને નિર્વાણ—મહોત્સવ ઉજવતા બતાવ્યા છે અને છેલ્લા ચિત્રમાં ભગવાનના દેહનો અગ્નિસંસ્કાર દર્શાવ્યો છે. અગ્નિની જ્વાળાઓની વચમાં બળતા ભગવાનના દેહનું દર્શન આમાં સુંદર રીતે આલેખવામાં આવ્યું છે.

છઠ્ઠું ચિત્ર પ્રતિમાં ૩૭મું એટલે અંતિમ ચિત્ર છે. એમાં ભગવાન શ્રીસુપાર્શ્વનાથસ્વામીને સિદ્ધિપદમાં પ્રાપ્ત થયાનું આલેખન છે.

આમ આ ભાવને સૂચવતાં ૭ ચિત્રો આ સ્મારક ગ્રંથમાં આપવામાં આવ્યાં છે, જે પ્રાચીન ગ્રંથસ્થ ચિત્રકળાના અપૂર્વ નમૂનારૂપ છે અને સ્મારકગ્રંથની શોભાનું અજોડ પ્રતીક છે.





३

२

चित्र ६. भगवान् श्रीसुपार्थनाथ स्वामीनुं निर्वाणकल्याणक

१ सातमा तीर्थकर श्रीसुपार्थनाथ भगवाननुं समेतशिखर गिरि उपर कायोत्सर्ग सुद्रामां निर्वाण.

२ भगवान् श्रीसुपार्थनाथ स्वामिना देहने शिविकामां पधराबी देवोप उजवेली निर्वाणयात्रा.

३ समेतशिखर गिरि उपर भगवानना देहनो अशिसंस्कार.

१